

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. juni 2022 — Toshiba Samsung Storage Technology Corp. og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-700/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – konkurrence – karteller – optiske diskdrev – afgørelse, hvorved fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 – samlet og vedvarende overtrædelse – begreb – hemmelige aftaler vedrørende udbud for optiske diskdrev til bærbare computere og stationære computere iværksat af to computerproducenter)

(2022/C 294/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (først ved avvocati A. Aresu og M. Bay og abogado J. Ruiz Calzado, derefter ved avvocato M. Bay og abogado J. Ruiz Calzado)

Den anden part parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, M. Farley, F. van Schaik og C. Zois, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 12. juli 2019, Toshiba Samsung Storage Technology og Toshiba Samsung Storage Technology Korea mod Kommissionen (T-8/16, EU:T:2019:522), ophæves.
- 2) Artikel 1, litra e), i Kommissionens afgørelse C(2015) 7135 final af 21. oktober 2015 om en procedure efter artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen (sag AT.39639 — Optiske diskdrev) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at Toshiba Samsung Storage Technology Corp. og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. har tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 ved fra den 23. juni 2004 til den 17. november 2008 at deltage i flere separate overtrædelser.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med såvel sagen i første instans som appelsagen og betaler samtlige de omkostninger, som Toshiba Samsung Storage Technology Corp. og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. har afholdt i forbindelse med denne appel, og halvdelen af de omkostninger, som de har afholdt i første instans.
- 5) Toshiba Samsung Storage Technology Corp. og Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. bærer hver halvdelen af deres egne omkostninger i sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 11.11.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. juni 2022 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-328/20) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – koordinering af de sociale sikringsordninger – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 4, 7 og 67 – arbejdskraftens frie bevægelighed – forordning (EU) nr. 492/2011 – artikel 7 – ligebehandling – familieydelse – sociale og skattemæssige fordele – tilpasning af beløbene til prisniveauet i børnenes bopælsstat)

(2022/C 294/07)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann og D. Martin, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved J. Pavliš, M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede), Republikken Kroatien (ved G. Vidović Mesarek, som befuldmægtiget), Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget), Rumænien (ved E. Gane og L. Lițu, som befuldmægtigede), Republikken Slovenien (ved J. Morela, som befuldmægtiget), Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget) og EFTA-Tilsynsmyndigheden (ved E. Gromnicka, C. Howdle, J.S. Watson og C. Zatschler, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved M. Klamert, C. Pesendorfer, A. Posch og J. Schmoll, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Danmark (ved M. Jespersen, J. Nymann-Lindgren og M. Wolff, som befuldmægtigede) og Kongeriget Norge (ved S. Hammersvik, J.T. Kaasin, L. Tvedt og P. Wennerås, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 67 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen, idet den har indført en tilpasningsmekanisme, som følger af de ændringer, der er blevet foretaget af § 8a i Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (forbundslov om udligning af forsørgerbyrder) af 24. oktober 1967, som ændret ved Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (forbundslov om ændring af forbundslov om udligning af forsørgerbyrder af 1967, af forbundsloven om indkomstbeskatning af fysiske personer af 1988 og lov om ulandsarbejderes status) af 4. december 2018, og af § 33 i Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (forbundslov om indkomstbeskatning af fysiske personer) af 7. juli 1988, som ændret ved Jahressteuergesetz 2018 (den årlige skattelov for 2018) af 14. august 2018 og ved forbundslov om ændring af forbundslov om udligning af forsørgerbyrder af 1967, af forbundsloven om indkomstbeskatning af fysiske personer af 1988 og lov om ulandsarbejderes status af 4. december 2018, og som finder anvendelse på familietillæg og skattefradrag for børn, for arbejdstagere, hvis børn har fast bopæl i en anden medlemsstat.
- 2) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011, idet den for vandrende arbejdstagere, hvis børn har fast bopæl i en anden medlemsstat, har indført en tilpasningsmekanisme, som følger af de ændringer, der er blevet foretaget af § 8a i Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (forbundslov om udligning af forsørgerbyrder) af 24. oktober 1967, som ændret ved Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (forbundslov om ændring af forbundslov om udligning af forsørgerbyrder af 1967, af forbundsloven om indkomstbeskatning af fysiske personer af 1988 og lov om ulandsarbejderes status) af 4. december 2018, og af § 33 i Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (forbundslov om indkomstbeskatning af fysiske personer) af 7. juli 1988, som ændret ved Jahressteuergesetz 2018 (den årlige skattelov for 2018) af 14. august 2018 og forbundslov om ændring af forbundslov om udligning af forsørgerbyrder af 1967, af forbundsloven om indkomstbeskatning af fysiske personer af 1988 og lov om ulandsarbejderes status af 4. december 2018, og som finder anvendelse på Familienbonus Plus, på ægteskabsfradraget, på eneforsørgerfradraget og på underholdsfradraget.
- 3) Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 4) Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Republikken Kroatien, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik samt Kongeriget Norge og EFTA-Tilsynsmyndigheden bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 297 af 7.9.2020.